

RECENSENTEN OG DYRET

af J. L. Heiberg.
(1826. Det kgl. Theater.)

Allegretto.

„Steh mal auf!“

I.

KEISER.

1. Vil du se: Dis - se tre har hun skrevet mig til: Jeg
2. KEI Kom nu hen til din Ven, for at klinkke med ham. ROSE. Nej

1. gjemmer dem tro paa mit Bryst, o ja! Men i - sær det - te her jeg nu læse dig vil; dets Ord er min Lykke, min
2. Herrel! jeg tak - ker for mig, o nej! KEI: Hvilken Snak! ROSE. Mange Tak! men det er dog en Skam. KEI: En Skaal vil jeg drikke med

1. Trøst: „Kjæ - re Ven! som en Fugl, der for la - der sit Bur, skal jeg svar - me med dig i den
2. dig: Gid hun le - ve, den Nym - phe, til El - sken - des Held, hun som Hjer - ter for - e - ner ved

ROSE.
KEISER.

1. un - ge Na - tur. I det Telt der hos Pelt, hvor der vaj - er et Flag, du ser mig i Ef - ter - mid - dag! Kjære
2. sprudlende Væld! Kirsten Pii! O dit Smil i det kla - re Krystal min Lyk - ke be - bu - de mig skal! Gid hun

1. Ven! som en Fugl der for la - der sit Bur, skal jeg svar - me med dig i den un - ge Na - tur. I det
2. le - ve, den Nym - phe, til El - skendes Held, hun som Hjer - ter for - e - ner ved sprudlen - de Væld! Kir - sten

1. Telt der hos Pelt, hvor der vaj - er et Flag, du ser mig i Ef - ter - mid - dag!
 2. Pii! O dit Smil i det kla - re Krystal min Lyk - ke he - bu - de mig skal!

Andante con moto.

p KEISER..

„Aa kjøre Vatten aa kjøre Ved.“

II. *mf*

1. Jeg stod i Træng - sel paa grøn - ne Plads, min
 2. Mens det pas - se - rer, hist paa sin Stol en
 3. Men min Ven - in - de for - fær - der nu det

1. Vi - va nær i Kil - de - lunden; og saa med Længsel i fyld - te Glas den Elsktes Bil - led dybt paa
 2. Bon - de - mand med Prysning snakker, og barsk trak - te - rer sin Stok - fi - ol, og synger Vi - sen nok saa
 3. Æg - te - skab af vo - re Nav - ne. Jeg spørger hen - de: For - by - der du to Luftge - stal - ter sig at

1. Bun - den. Men da jeg o - ver hen - des Skul - der saa mit e - get Bil - led tæt ved
 2. vak - ker om Hel - ten som paa Sauct He - le - na dør. Nu skreg en Gal - ning! Vi - ve
 3. fav - ne? I Bøl - gen kys - sed jo min Skyg - ge dig; Et Navn er og - saa kun en

1. hen - des laa smil - te derved, hver gang hun hed med Vel - lyst før - te det til Munden.
 2. l'Em - pe - reur! og straks en Ven skreg til mig hen: „Ja, Vi - va Kei - ser! jo jeg takker!“
 3. Skyg - ge lig. Nei, skreg hun, nej! løb bort sin Vej; til - sidst vi her i Tel - tet havne.

Moderato.

Solié. („Lønkammeret.“)

III.

He - le den lan - ge Dag jeg gaar Phi - lo - so - phisk op' og ned paa Bak - ken. Ved hver en

Bod lidt stil - le jeg staar, og lyt - ter ef - ter FolksDiscurs og Snak - ken. Til ind at

gaa, jeg er for klog; I Dø - ren hver Me - ning jeg snap - per, og

fø - rer det ind i min Bog, hver Gang at Pub - li - kum - met klap - per, hver Gang at

Publi-kummet klap-per. *mf*

2.
 Nylig jeg hængte paa en Gren,
 For at see Beridernes Væsen.
 Men Voltisubito var ikke sen,
 Han slog en Appelsin mig midt i Næsen.
 I Skræk jeg ned fra Træet faldt,
 Og holdt mig herefter til Jorden;
 Det træster mig, at overalt
 ||: Gratis man faar Tambour-Majoren. :||

3.
 Ofte hvad ej man fik at se,
 Man beskriver i store Dokumenter.
 Der burde være fri Entree
 For Smagens Kritici, for Recensenter.
 Man lukker ind det uldne Faar,
 Og klipper dets Pels for en Daler,
 Mens Hanen, den Stakkel, han staar,
 ||: Glor paa Kassereren og galer. :||

Allegro.

PRYSSING.

Carneval de Venice.
(opr. napolitansk Folkevise: „La Ricciolella.“)

IV.

f

1. Ja vi skal os for - nøj - e ved Kil - den ex - ce -
 2. PRYS: Det er et Me - ster - styk - ke, som han har skre - vet
 3. TROP. Hans Pia - no, hans ere - scen - do er alt i min Jour.

p

f

1. lent; dog først jeg hol - der Høj - e her med min Re - cen - sent! Ih
 2. her. Jeg straks det la - der tryk - ke, saa snart det fær - digt er. TROP: Men
 3. nal! Ca - stig - at non ri - den - do vor Smag og vor Mo - ral. KEI: I

TROP.

f

1. se god Dag! Vel kom - men hid! Hvad skri - ver Han Hr. TROP? Jeg sid - der her i
 2. læs kun, læs kun læn - ger frem, saa skal de ba - re se. Paa Bun - den, skal jeg
 3. Sko - vens Taus - hed, hvil - ken Lyst, at se sin Hjør - tens Vent VIVA: Her syn - ger hver en

PRYS: TROP.

KEI. VIVA.

1. Kri - tisk Slid til beg - ge Ø - ren op. Vel - kom - men ud i Sko - - ven! Min
 2. si - ge Dem, der er Ro - si - ner - ne. PRYS. Sin Dont han véd at pas - - se, hans
 3. Fug - le - røst: Vi ses, Vj ses i - gjen. KEI. Nu hur - tig in - den Fat - - ter ser

TROP. PRYS.

1. Ven! tag dig i Agt! Vær ik - ke saa for - vo - ven! Ja det er rig - tig sagt.
 2. Re - cen - sion er stor. TROP. Jeg har hver Li - re - kas - se, og Trommer - nes Ma - jor.
 3. bort fra sin Jour - nal. Om lidt vi sam - les at - ter i Kir - stens Kil - de - dal.

PRYS. TROP.

Hav Tak, min Hr. For fat - - ter! jo, det er en Jour - nal! Han

mer - ker ej sin Dat - - ter, jo han er kri - tisk gal!

p

Grazioso.

Mad Gail.

„Celui qui sut toucher mon cœur.“

V. *p*

VIVA.

1. In - tet min Ven jeg fryg - ter
2. Ny lig ved Ril - den fri - og

mer, glad, end naar den sto - re Mæng - de mig
drak jeg med Dig af kø - li - ge

ser. Bad. Selv un - der Vrim - lens lar - men de Spil,
Ril - de - gud in den sku - ed os kun,

A - mor os e - ne fin - de vil. Et Navn, et Navn kan
Tavs os for - e - ned i sin Lund. Et Navn, et et Navn han

rø - be de To, og fra dem flyr den
rø - bet de To, nu flyr de hid til

1. 2.

kjær - li - ge Ro. Et Ro!

Kjær - lig - heds

Allegretto.

H. G. Nägeli. „Freut euch des Lebens.“

VI.

KLATTERUP.

f Vil De be - ta - le? el - ler vil De ik - ke? Hvad?

LEDERMANN.

De har at be - fa - le, jeg er li - ge glad. 1. 1
2. KLATT. Jo

1. Mor - ges var jeg alt hos Dem, og ven - ted, men De kom ej hjem, nu træf - fer jeg Dem
2. Dy - re - ha - ven pas - se kan til Børs for - slig en Han - dels - mand, Slig Kri - ti - kus, dra -

PRYSSING.

1. her til - sidst, og gi - ver Dem ej Frist. Ti De kun stil - le!
2. ma - tisk Nar, som in - gen Pen - ge har. Bliv mig fra Li - vet

1. jeg nok gjø - re skal min Pligt. Men ved Kir - stens Kil - de er ej Sted til Sligt.
2. med den Vek - sel = O - bli - ga - tion! KLATT: Ja naar De har gi - vet Sikker - hed LED: og Kau - tion.

3.

PRYS: Ifald jeg Dem ej bliver kvit,
Erklærer jeg mig straks falit.

KLATT: Ja værsgod, gener Dem ej

LED: Just derpaa lurer jeg!

PRYS: Tag Dem i Vare!

Jeg faar Moratorium.

KLATT: Det har ingen Fare.

Man er ej saa dum!

4.

PRYS: Halvtredsindstyve smaa Procent,
Kan De vel dermed være tjent?

Mer giver intet Handelshus;

Forresten ej en Snus.

{ PRYS: } Tank nu paa Tingen, og om De mig drille tør,
{ KLATT: } Ja, det er Tingen! men jeg vel ham drille tør?

{ LED: } Gaar De mig paa Klingen, véd jeg hvad jeg gjør.
{ Gaar jeg ham paa Klingen, véd han hvad han gjør.

Allegro vivace.

Fredm. Ep. N° 38.

CHOR.

VII.

1. Det er dog skam - me - ligt, os af la - de
 2. Hil - le den Slem - me! hvad er det for en

1. staa saa len - ge! Tror De, vi Tid har, til Mor - ge - nen den gryr?
 2. lum - pen Maa - det! Her knap en Bænk er, som man kan sid - de paa.

1. Vi har jo gi - vet vo - re Pen - ge, lad os da se nu det
 2. Det la - der, som det var af Naa - de, at for Be - ta - ling vi

1. mær - ke - li - ge Dyr! Af al - le Kreat - ter vi vil til Char - lot - ten - lund,
 2. smukt faa - Lov at staa. KEI. Ja kjæ - re Ven - ner! her vil van - ke tør - re Hug.

1. og til Sluk ef - ter før Mid - nats - stund.
 2. PRYS. In - gen os kjen - der. TROP. Ej mind - ste Muk!

3.

CHOR. Hvor er nu Dyret?
 Maaske det er her heller ikke?
 Hvor er da Manden
 Som skal det vise frem?
 Vi vide vil til Punkt og Prikke
 Hvordan det kaldes,
 Og derpaa gaa vi hjem.

KLATT. Hvad er dog dette?
 Har man ej endnu begyndt?

LED. Her er det Rette:
 Vor Skilleløst!

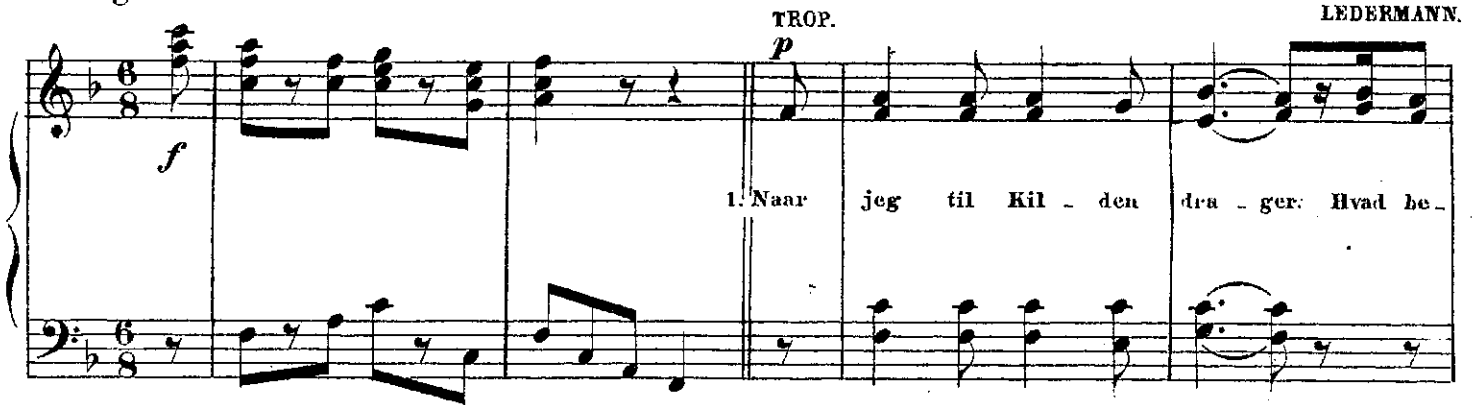
4.

CHOR. Men saa for Pokker!
 Hvor er det sjeldne Dyr da henne?
 Hvis man os driller,
 Vi blive vred i Aand.
 Jeg mærker, det faar ingen Ende,
 Dyr ser jeg ikke mer,
 Mer end bag paa min Haand.
 Hvor er dog Manden,
 Som med Dyret trækker om?
 Skaf ham, for Fanden!
 Saa kom da, kom!

„Marlbourog s'en va-t-en guerre!“
 (opr. Sørgemarsch fra Korstogene.)

Allegretto.

VIII.

TROP.

KLATTERUP.

2. Ja vist, men Kunst og Smag er ej vor Na-bos Fag. Naar han sig hid u -

LEDERMANN.

KLATT: høiere.

ma - ger. Hvad be - ha - ha - ha hvad be - ha - ger? Naar De Dem hid u -

ma - ger er det en an - den Sag. *f*

3.

KLATT: Han ser paa Brød, paa Smør,
Han modig nævne tør
Den Taxt, som hver en Bager
LED: Hvad beha_ha_ha, hvad behager?
KLATT: Den Taxt, som hver en Bager
Og Kromand følge bør.

5.

KLATT: I Kjøbenhavn saa net
Han passer Fortogsret,
Og tidt i Bladet klager
LED: Hvad beha_ha_ha, hvad behager?
KLATT: De tidt i Bladet klager
Paa Rendstenens Bræt.

4.

KLATT: Han mærker hver en Laps,
Han prøver mangen Snaps,
Den Tøs som sælger Kager...
LED: Hvad beha_ha_ha, hvad behager?
KLATT: Den Tøs som sælger Kager.
Faar selv i Bladet Klaps.

6.

KLATT: Han agter paa hver Støj,
Hver Lygtepæl, hver Fløj,
Og skarpt for Øje tager
LED: Hvad beha_ha_ha hvad behager?
KLATT: De skarpt for Øje tager
befalte Ringetøj.

7.

KLATT: Saa har Enhver sit Fag:
og TROP. { De } har Kritik og Smag,
{ Jeg } Men Ledermann paatager
LED: Hvad beha_ha_ha, hvad behager?
KLATT: { Men De Dem helst paatager
og TROP. } Vor Borgerfriheds Sag.

Allegretto.

REISER.

Italiensk Dansemelodi.

IX. *p*

1. Vel har ej A - mor Kraf - ter, han
2. En - hver, som er her u - de, gaar

er et Barn for vist, men han sig læg - ger ef - ter at
jo med Kjæ - rest sin. Nu blandt de man - ge Bru - de jeg

nar - re Folk med List. Det er et stor Mi - ra - kel, at
knej - se skal med min! Og naar saa Kil - dens Gam - men er

han kan hol - de Stand, men der - for maa den Stak - kel, sig
endt i Aft - nens Stund, paa ny vi træf - fe sam - men hist

hol - de som han kan -
i Char - lot - ten lund. *f*

Allegretto.

Thema af „Baccanali de Roma.“

X.

ROSE.

f

1. Jo, jo, jeg takker! De staar, og snakker; det hele Telt er fuldt af Fremme.

2. Det maa jeg si - ge, Lyk - sa - lig Fi - ge er den, som kjerlig med sin Brudgom

p

VIVA.
dol.

1. de, som gi - ve Pen - ge, og frem sig træ - ne - ge, for det vid - un - der - li - ge Dyr at se. Lad kun

2. gaar. Men De kan tro mig, at jeg skal sno mig, saa jeg mig og - saa snart en Kjæ - rest faar. Se hvor

1. Tel - tet sig fyl - del Se, hvor Sky - er - ne her sig om Kan - ten for -

2. Af - te - nen træk - ker hver en Skyg - ge saa lang! Se de Kjø - ren - des

KEISER.

1. gyl - de o - ver en - som - me Trær. Hør den mun - tre Støj! hist en Kra - ge fløj, svang med hæ - se

2. Ræk - ker! hør den lys - ti - ge Sang! Snart vi skal paa - ny hist ved Bel - le - vûe kjø - re med hver -

1. Skrig sig o - ver Sko - ven væk. O - ver Træets Top, sti - ger Gyngen op, hvor de hvi - de Pi - ger skrige højt af

2. - an - dre, glad i Sind, gennem tunge Sand med sit Skumpaa Strand, hvor vi se den svenske Kyst i Maa - ne -

ALLE TRE.

f

1. Skræk.	O	sa - li - ge	Lyst un - der	Støj - en og	Vrim - len i
2. skin.	O	sa - li - ge	Lyst un - der	Støj - en og	Vrim - len i

1. En - rum at	mø - des for -	tro - lig og	øm,	at	svær - me med
2. En - rum at	mø - des for -	tro - lig og	øm,	at	svær - me med

p

1. Ze - phyr, at	kjø - les af	Him - len, at	drøm - me med	Sky - er - ne
2. Ze - phyr, at	kjø - les af	Him - len, at	drøm - me med	Sky - er - ne

pp VIVA.

1. Kjer - lig - heds	Drøm!	Hist i det	Fjer - ne	glim - ter et
2. Kjer - lig - heds	Drøm!	Tæt skal jeg	klyn - ge	mig til din

ALLE TRE.

mf

1. Lys.	Det smi - ler paa	Him - len saa	højt o - ver	Træer.
2. Barm.	O kjær - li - ge	Læng - sel som	fyl - der mit	Bryst.

KEISER.

ALLE TRE. *mf*

pp

1. Kjør - lig - heds Stjer - ne tænd - te sig nys. Den vin - ker os
 2. Tæt skal jeg slyn - ge om dig min Arm. O mæg - ti - ge

1. fjærnt, men dens Glands er os nær.
 2. Gud - dom! jeg ly - der din

1. 2.

Røst. *f*

Allegro.

Mozart. „Trylleflojten“

XI.

mf

CHOR.

p

Det klin - ger saa her - ligt, at

dan - se jeg maa, tral - la la la la la ra la la la la ra la.

Nej Ma - ge til Klok - ker vist al - drig man saa, tra - la la la la

la ra la la la la ra la!

Her har Kil - de -

KEISER. VIVA.
p dol.
legato

nym - phens Smil kro - net El - skovs Drøm - me; her vi skal for Kir - sten Pil

aar - lig Glas - set tøm - mel! Mes a - mis al - lons, al - lons! Vous ver - rez deux

NON PAREIL.
Mad. VOLTI SUBITO.

beaux li - ons. Vous ver - rez deux beaux, deux beaux li - ons!

TROP.

Om en Tour til Kir-stens Lund her De min-des skul-de, glem-me for en

li-den Stund Vin-trens Is og Kul-de. Men, som Re-ent-jent jeg her

mær-ker, jeg til-o-vers er, mær-ker, mær-ker jeg til-o-vers

er. Hvis jeg dog, mig selv til Trods, kan Dem Mor-skab skjæn-ke,

Lad i Dy-re-ha-ven os paa Kri-tik ej tæn-ke Lad i Dy-re-ha-ven os

CHOR.

paa Kri-tik ej tæn-ke. *ff*